

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWAURZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

48381

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 13.XI 1963 (P 102 970)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 30.VII.1964

Kl. 30 k 1/02

MKP A 61 m 5/14

UKD

Współtwórcy wynalazku: Juliusz Deczkowski, Jerzy Meyza

Właściciel patentu: Zjednoczenie Przemysłu Ortopedycznego, Warszawa
(Polska)

Cewnik do wlewów dotętniczych z igłą atraumatyczną

1

Przedmiotem wynalazku jest cewnik, umożliwiający zastosowanie nowej metody wprowadzania i umocowania cewnika w naczyniu, celem dokonania długotrwałego wlewu dotętniczego.

Celem wynalazku jest ułatwienie techniki wprowadzania cewnika do tętnicy, ułatwienie umocowania jego w świetle naczynia i zabezpieczenie przed wypadaniem co także zapewnia bezpieczeństwo infuzji.

Dotychczasowe metody kaniulacji polegają na wprowadzeniu cewnika poprzez igłę wkłutą do naczynia lub przez nacięcie ściany naczynia. Sposoby te nie pozwalają na umocowanie cewnika lub są połączone z koniecznością okresowego przerywania prądu krwi. Wprowadzenie cewnika według patentu nie wymaga zamykania światła tętnicy i zapewnia jego umocowanie w wybranym odcinku naczynia. Obecnie długotrwałe wlewy dotętniczne znalazły zastosowanie w leczeniu nowotworów złośliwych, schorzeń tętnic obwodowych i stanów zapalnych kości.

Cewnik do wlewów dotętniczych z igłą atraumatyczną uwidoczniono na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok cewnika, a fig. 2 cewnik w przekroju pionowym. Cewnik według wynalazku

2

składa się z nasady do strzykawki 1, z numeratorem 2 (określającym średnicę wewnętrzną i zewnętrzną rurki), z cienkościennej rurki 3, z otworami 4 i klinowym zakończeniem 5, w którym umocowana jest nić 6, z igłą atraumatyczną 7.

Cewnik i nić wykonane są z tworzywa sztucznego, fizjologicznie obojętnego (odpowiedni gatunek polichlorofluoroetyleny, polietyleny, polipropyleny itp.). Dzięki zastosowaniu tworzyw sztucznych cewnik może przebywać w świetle naczynia do kilku tygodni, umożliwiając przez ten okres wprowadzanie leków do ustroju oraz pobieranie próbek krwi.

W celu wprowadzenia cewnika do tętnicy, wyosobnia się w znieczuleniu miejscowym lub ogólnym właściwy odcinek tętnicy a następnie wypełnia światło cewnika roztworem heparyny.

Iglę ujętą w imadło wprowadza się do tętnicy (światła tętnicy) 1—2 cm poniżej punktu, w którym zamierzone jest dokonanie wlewu. Następnie igła 7 zostaje wykluta z naczynia, a rurka 3 wciągnięta do światła za pośrednictwem nici. Wprowadzenie rurki następuje bez oporu, dzięki stożkowi 5, który rozpycha otwór wykonany uprzednio przez igłę 7. Wprowadzony cewnik mocuje się

za pomocą szwów, wykonanych tą samą nitką i igłą atraumatyczną. Szew może być wykonany na przydanie tętnicy lub w tkankach otaczających naczynie.

Sposób powyższy nie wymaga stosowania zacisków w obrębie tętnicy ani szwów uszczelniających, albowiem cewnik zaklinowuje otwór wprowadzający a nitka otwór wykonany igłą atraumatyczną. Czas wprowadzania cewnika trwa 1—2 minuty.

Zastrzeżenie patentowe

Cewnik do wlewów dotętnicznych z igłą atraumatyczną, wykonany z tworzywa sztucznego fizjologicznie obojętnego, znamieny tym, że składa się z nasady do strzykawki (1) z numeratorem (2), połączonej na stałe z cienkościnną rurką (3), wyposażoną na drugim końcu w otwory (4), oraz z klinowego zakończenia (5), połączonego z nitką (6) i igłą atraumatyczną (7).

